

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 296. Duke Ellington's concert in het Chicago Civic Opera House, 10 november 1946, toen dit de bezetting van zijn orkest was. De 6 trompetten: Côt Anderson, Taft Jordan, Shelton Hemphill, Francis Williams, Shorty Baker, Ray Nance. 3 trombones: Lawrence Brown, Claude Jones, Wilbur DeParis. 5 saxofoons met Johnny Hodges en Russell Procope-alt, Jimmy Hamilton en Al Sears-tenor, Harry Carney-bariton. (Procope, Hamilton en Carney spelen ook klarinet, Carney ook basklarinet.) De 3 mans-ritmesectie, want gitarist Guy was even weg,: Duke Ellington-piano, Oscar Pettiford-bas, Sonny Greer-drums. Plus Billy Strayhorn en Mary Lou Williams-arrangeurs, componisten. Bij dat concert van 10 november was een speciale gast: Django Reinhardt. Zijn meedoen aan de Ellington-toernee toen was wat haastig geregeld. Het begon op 4 november in Cleveland, 't laatste concert was in Carnegie Hall, de 23ste, maar zelfs toen was er niets geschreven voor Reinhardt en het orkest. Het bleef bij een beetje rommelen met de ritmesectie, de eindjes werden door de band geïmproviseerd. Reinhardt speelde op een elektrische gitaar i.p.v. die mooie onversterkte Maccaferri, en de timing van de ³⁶ Franse Zigeuner is duidelijk een andere dan die van de zwarte Amerikanen. Eén voorbeeld, een blues.

plaat 1 *Sac-je* Django Reinhardt and Duke Ellington: Blues (Reinhardt, Ellington)
2/5 - 3:48 - Prima DC 01

Gitarist Django Reinhardt met Duke Ellington in 't Chicago Civic Opera House, 10 november 1946. In de vorige aflevering van deze Geschiedenis hoorde u de "Deep South Suite" die toen in première ging wat de opname betreft - de enig andere is van 't Carnegie Hall concert op de 23ste, die werd uitgebracht op V-Disc. In Chicago overigens nog een première: "The beautiful Indians", een werkje in drie delen waarvan het eerste maar een paar keer gespeeld is en niet voor de plaat opgenomen. Trombonist Claude Jones leidt het in en uit, de trompettist is Taft Jordan. In "Chaugogagog Maushaugagog Chaubunagungamaug".

plaat 2 Duke Ellington a/h Orchestra: Chaugogagog Maushaugagog
4/2 - 3:01 - Prima DC 02 Chaubunagungamaug (Duke Ellington)

Ik zei het in de vorige geschiedenis-aflevering ook: op de plaat-uitgave is men wat slordig omgesprongen met de muziek. Inzetten missen, applaus lelijk weghalen, en het kwalijkste: Ellington's inleidingen weglaten. Ik had graag zijn uitleg bij dit eerste deel van "The beautiful Indians" gehoord, de uitspraak van de titel ook, naar ik aanneem de naam van een Indiaanse vorst. Zoals deel 2 en 3 naar een prinses en prins genoemd zijn. Kay Davis is de vocaliste in "Minnehaha".

zelfde Duke Ellington a/h Orchestra: Minnehaha (Duke Ellington)
4/3 - 4:17 - idem

Kay Davis en klarinettist Jimmy Hamilton. Tenorsaxofonist Al Sears is de solist in het 3e en laatste deel: "Hiawatha".

zelfde Duke Ellington a/h Orchestra: Hiawatha (Duke Ellington)
4/4 - 3:35 - idem

Duke Ellington and his Orchestra op 10 november 1946 in het Chicago Civic Opera House - dat was "The beautiful Indians".

De 25ste speelde hij voor het nieuwe platenmerk waar hij zelf zwaar in geïnvesteerd had, Musicraft. We zijn in New York en Fred Guy, de gitarist, heeft zijn plaats bij de ritmesectie weer ingenomen, / Solostuk voor altsaxofonist Johnny Hodges: "Sultry Sunset"

plaat 3 Duke Ellington a/h Orchestra: Sultry Sunset (Duke Ellington)
B/laatste - 3:05 - Ember FA 2036

"Sultry Sunset" met Johnny Hodges op alt. Voor baritonsaxofonist Harry Carney op 5 december: "Golden Feather".

zelfde Duke Ellington a/h Orchestra: Golden Feather (Duke Ellington)
B/voorlaatste - 2:45 - idem

"Golden Feather", Harry Carney met Duke Ellington and his Orchestra in New York City voor Musicraft, 5 december 1946. Musicraft ging failliet, in 1947 ging Ellington terug naar Columbia, op 14 augustus deed hij de eerste session, in Hollywood. Bij de trompetten was Cat Anderson vervangen door Wilbur Bascomb, Taft Jordan ging free-lancen en werd niet opgevolgd, zodat sectie nu uit 5 man bestond. Bij de trombones verduwen Wilbur DeParis, voor hem in de plaats een musicus die net als weer na hem Quentin Jackson de plunger-traditie van Joe Nanton kon voortzetten, en met eigen inbreng. Ik bedoel Tyree Glenn, geboren in Corsicana, Texas, 23 november 1912, overleden 18 mei 1974 (zes dagen voor Ellington) in Englewood, New Jersey.

overigens
in de 2e ik hem
Chic Tech
James
Jehoord

Tyree Glenn had gespeeld bij de bands van Benny Carter, Cab Calloway en Don Redman waarmee hij in Europa was geweest meteen na de Tweede Wereldoorlog. Na Ellington werd hij vooral bekend toen hij in '65 bij de All Stars van Louis Armstrong kwam. U hoort Tyree Glenn met Jimmy Hamilton die hier tenorsaxofoon speelt, verderop Johnny Hodges - alt. In Ellington's "Hy'a Sue".

plaat 4 Duke Ellington a/h Orchestra: Hy'a Sue (Duke Ellington)
A/1 - 2:52 - CBS 66607

"Hy'a Sue", eerste opname bij de eerste session van Duke Ellington and his Orchestra voor Columbia, 14 augustus 1947 in Hollywood. Volgende keer 9 studio-opnamen uit dat jaar, dit was NOS Jazz-geschiedenis 296, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 139 913
29:25
opn. 28.08.85